

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 6. listopada 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Živjeti svoju vjeru u stavu služenja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Tekst današnjeg Evanđelja (usp. *Lk 17, 10-10*) predstavlja temu vjere, u koju uvodi zamolba učenika: „Umnoži nam vjeru“ (r. 6). To je lijepa molitva koju bismo tijekom dana trebali usrdno moliti: „Gospodine, umnoži mi vjeru“. Isus odgovara s dvije slike: *zrna gorušičina* i *sluge koji se stavlja na raspolaganje gospodaru*. „Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: ‘Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!’ I on bi vas poslušao“ (r. 6). Dud je snažno stablo, čvrsto je ukorijenjeno u zemlji i odolijeva svakom vjetru. Isus, dakle, želi pojasniti da vjera, čak i ako je mala, može imati takvu snagu da čak i dud iščupa iz korijena, a zatim ga presaditi u more, što je još nevjerojatnije: ali ništa nije nemoguće onima koji imaju vjeru, jer se ne oslanjaju na svoje snage, nego na Boga, koji može sve.

Vjera koju se može prisposodobiti zrnju gorušičinu je vjera koja nije ohola i puna sebe; ne pretvara se da je vjera velikog vjernika ostavljajući ponekad prilično jadnu sliku! To je vjera koja u svojoj poniznosti osjeća veliku potrebu za Bogom i u malenosti se s punim prepušta Njemu. To je vjera koja nam daje mogućnost gledati s nadom na nepredvidljiva zbivanja u životu, koja nam pomaže prihvatiti također poraze, patnje, sa sviješću da zlo nikada nema, niti će ikada imati, zadnju riječ.

Kako možemo razumjeti imamo li doista vjere, tj. je li naša vjera, premda malena, istinska, čista?

Isus nam to objašnjava ukazujući na to koja je mjera vjere: to je *služenje*. I to čini prisposodobom koja na prvi pogled pomalo zbunjuje, jer prikazuje lik bahatog i ravnodušnog gospodara. Ali upravo takav način postupanja gospodara otkriva ono što je pravo središte prisposdobe, odnosno stav raspoloživosti sluge. Isus želi reći da je takav čovjek vjere u odnosu na Boga: potpuno se prepušta njegovoj volji, bez kalkulacija ili zahtijeva.

Takav stav prema Bogu očituje se i u načinu ponašanja u zajednici: ogleda se u radosti što smo

jedni drugima u službi, pronalazeći već u tome svoju nagradu, a ne u priznanjima i proboćima koji od toga mogu doći.

To je ono što Isus uči na kraju ove prispodobe: „Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: ‘Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!’“ (r. 10).

Sluge beskorisne, odnosno sluge koje ne traže da im se zahvaljuje, koje nemaju nikakvih prohtjeva. „Mi smo beskorisni sluge“ izraz je poniznosti, raspoloživosti koja je tako dobra za Crkvu i doziva u pamet pravi stav kojim treba djelovati u njoj: ponizno služenje koje nam je Isus pokazao svojim primjerom opravši noge učenicima (usp. *lv* 13, 3-17). Neka nam Djevica Marija, žena vjere, pomogne ići tim putem. Obratimo se njoj uoči blagdana Gospe od krunice, u zajedništvu s vjernicima okupljenim u Pompejima na tradicionalnoj Molitvi (Supplica).

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

U bazilici Svetog Petra maločas je završilo euharistijsko slavlje kojim smo započeli Posebnu skupštinu Biskupske sinode za područje Panamazonije. Tijekom tri tjedna sinodski oci okupljeni oko Petrova nasljednika razmišljat će o poslanju Crkve u Amazoniji, evangelizaciji i promicanju cjelovite ekologije. Molim vas da ovaj crkveni događaj pratite molitvom kako bi protekao u bratskom zajedništvu i poučljivosti Duhu Svetomu koji uvijek pokazuje putove za svjedočenje evanđelja.
